

**TRGOVAČKI SUD
U
ZAGREBU**

VJEROVNIK: Odvjetnica Irena Kelava iz Zagreba, Savska cesta 144a

DUŽNIK: DOMUS d.o.o. u stečaju, Sesvete (Grad Zagreb), Ulica Ivana Meštrovića 35,
OIB:63774114335

ŽALBA

U rubriciranom predmetu Vjerovnik se obraća Naslovnom sudu na način da u otvorenom roku izjavljuje

ž a l b u

protiv rješenja suda posl.br. St-2188/2021-168 od 13.prosinca 2024.g. pobijajući isto u točki II. i to :

- zbog apsolutno bitne povrede postupovnih odredaba iz odredbe članka 354. st. 2. ZPP, odnosno 381. ZPP, a pozivom na odredbu članka 10. SZ;
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava (Stečajnog zakona u svezi s odredbama Zakona o trgovačkim društvima).

O b r a z l o ž e n j e

Naslovni sud je u točki II. Pobijanog rješenja odlučio:

II. Dopunjuje se rješenje ovoga suda o utvrđenim tražbinama od 2. svibnja 2023. i od 19. lipnja 2024. u dijelu točke II. izreke tako da je kao tražbina drugog višeg isplatnog reda utvrđena tražbina:

- 14. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 78.657,31 eura,
- 16. Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171256336, Virovitica, Bilogorska 46, u dodatnom iznosu od 45.496,01 eura (tako da ukupna utvrđena tražbina iznosi 259.352,16 eura).

Pobijano rješenje u cijelosti je na zakonu neosnovano.

- I. Prvenstveno, Naslovni je sud počinio bitnu povredu odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku obzirom da je pobijano rješenje nerazumljivo, proturječi samo sebi i razlozima rješenja, o odlučnim činjenicama uopće nema razloga te su isti nejasni i proturječni.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud tražbinu Igora Bajsera cijenio isključivo temeljem **sugestije drugostupanjskog suda** koji je u svojoj odluci PŽ3020/2024 od 17. rujna 2024 **rekao kako prvostupanjski sud ne raspolaže stručnim znanjem** za utvrđenje činjenice je li društvo u godinama davanja pozajmica bilo u krizi, pa je prvostupanjski sud „bogatiji“ za to saznanje, donio pobijanu odluku kojom se utvrđuje tražbina Igora Bajsera kao tražbina višeg isplatnog reda jer nema stručnog znanja da utvrdi bilo što drugo.

Da je tome tako proizlazi i iz tč.15. obrazloženja u kojoj sud nedvojbeno navodi:

Postupajući po ukidnom rješenju drugostupanjskog suda, ovaj sud je u ponovljenom postupku utvrdio da su pozajmice pok. Ive Bajsera iz 2011. te veljače i travnja 2015. godine u iznosu od 45.496,01 eura te pozajmica Igora Bajsera iz 2011. i 2014. godine u ukupnom iznosu od 78.657,31 eura **tražbine drugog višeg isplatnog reda, jer sud ne raspolaže stručnim znanjem za utvrđenje činjenice je li društvo u godinama davanja pozajmica bilo u krizi.**

Stav prvostupanjskog suda je razumljiv ako se uzme u obzir da je sud (po mišljenju žalitelja) ispitao sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite te donio odluku posl.br. St-2188/2021-1599 od 19. lipnja 2024. kojom je u točki I. odbacio prijavu tražbine Igora Bajsera.

Drugostupanjski sud (koji očito raspolaže stručnim znanjem) nije usvojilo žalbu Igora Bajsera i preinačilo pobijano rješenje već je predmet vratio prvostupanjskom sudu koji više očito uopće ne razmatra da li je društvo bilo u krizi ili nije, jer je dobilo jasnu uputu drugostupanjskog suda da nema stručnog znanja, a posljedica tog (sa)znanja se ogleda u pobijanom dijelu rješenja.

Nije sporno da prvostupanjski sud pobijanim rješenjem nije odlučivao o osnovanosti prijavljene tražbine Stečajnog vjerovnika (jer za to nije niti ovlašten), ali nesumnjivo nije odlučivao odnosno cijenio karakteristike prijavljene tražbine, jer je (nepravilno) utvrdio da prijavljena tražbina Stečajnog Vjerovnika ne predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 408. ZTD-a.

Dakle, u konkretnom slučaju sve se svodi na teret dokaza, odnosno da je li teret dokaza da društvo nije bilo u krizi na osnivaču (Igoru Bajseru) ili na vjerovniku koji ukazuje na raspolaganja koja su protivna odredbi čl.354.st.2.t.4. ZPP-a.

Da su raspolaganja Igora Bajsera protivna odredbi čl.354.st.2.t.4. ZPP-a. najbolje je vidljivo iz njegovog podneska od 26.09.2022. god. Kojim isti predlaže skupštini vjerovnika donošenje sljedećih odluka:

1. Ne prihvaća se Izvješće stečajne upraviteljice.
2. Utvrđuje se da nema uvjeta za nastavak poslovanja stečajnog dužnika.
3. Odbija se davanje suglasnosti stečajnoj upraviteljici da podnese tužbu za pobijanje pravnog posla – Ugovora o kupoprodaji nekretnine sklopljenog između DOMUS d.o.o. i DOMUS BAU CENTAR d.o.o. dana 22. ožujka 2021, i Aneksa Ugovora o kupoprodaji nekretnine dana 7. srpnja 2021., kao i Ugovora o kupoprodaji

sklopljenog dana 27. studenog 2021. između DOMUS BAU CENTAR d.o.o. i Mihaele Bajser.

4. Odbija se davanje suglasnosti stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći odvjetniku za zastupanje stečajnog dužnika u postupku pobijanja pravnih poslova iz točke 3.

5. Razrješuje se stečajna upraviteljica Ines Jukić iz Zagreba, Majstora Radonje 12, OIB:

16706570785 dužnosti stečajnog upravitelja stečajnog dužnika DOMUS d.o.o u stečaju; Sesvete, Ulica Ivana Meštrovića 35, OIB: 63774114335.

6. Imenuje se za stečajnog upravitelja Valentin Jakovac OIB: 88526658647 Zagreb, Nehruov trg 6.

- prilog: podnesak St-2188-2021-60, prileži spisu

II. Stečajni vjerovnik (osnivač) u praksi ne mora dokazivati da njegova tražbina nije tražbina koja se tretira kao zajam koji nadomješta kapital. Međutim, ukoliko ima saznanja da bi stečajni upravitelj ili netko treći njegovu tražbinu kvalificirao kao zajam kojim se nadomješta kapital, stečajni vjerovnik je ovlašten prije ispitivanja tražbine, odnosno prije ispitnog ročišta, dokazivati da njegova tražbina ne predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital (čl. 408. ZTD).

U tom smislu i doc. dr. sc. Jelena Čuveljak:

Ipak, kod prijava tražbina članova društva na ime danog zajma uvijek je potreban oprez, jer je moguće da je ipak riječ o zajmu koji je dan dok društvo nije bilo u krizi i koji (zajam) ne ispunjava sve uvjete da bi se moglo smatrati da je riječ o zajmu kojim se nadomješta kapital. No, kod prijave tražbine sam član društva morao bi detaljno obrazložiti zašto smatra da njegov zajam ne ispunjava sve zakonom tražene uvjete da bi se smatralo da je to zajam kojim se nadomješta kapital. **Ako bi član društva mogao dokazati da nisu ispunjeni svi uvjeti, onda bi mogao tražiti da se takva tražbina smatra tražbinom vjerovnika drugoga višeg isplatnog reda.** Naime, u praksi vjerovnici, u pravilu, ne moraju dokazivati u koji isplatni red ulazi njihova tražbina kod prijave u stečajnom postupku, ali u ovom slučaju **postoji iznimka jer će se, u načelu, svi zajmovi koje daju članovi društva smatrati zajmom kojim je nadomješten kapital, osim ako član društva dokaže drukčije.**

- dokaz: doc. dr. sc. Jelena Čuveljak, Zajam koji nadomješta kapital, UDK 347.7, RRIF, Ožujak 2024.

Dakle, teret dokaza o tome je li društvo bilo u krizi ili ne je na osnivaču društva. Osnivač u konkretnom slučaju kaže da je društvo ishodilo kredit kod ZABA i jedan kod RBA pa iz toga očito proizlazi da društvo nije bilo u krizi u 2011., 2012. i 2015. godini.

U odnosu na kredit koji je ishođen kod RBA iz istog nesporno proizlazi kako je isti odobren za obrtna sredstva što opet upućuje na zaključak kako društvo nije imalo vlastitih

sredstava za podmirenje obveza pa je pored pozajmica vlasnika (osnivača), društvo ishodilo i kredit kod poslovne banke i to za obrtna sredstva.

Što se tiče kredita kod ZABA-e, (koji je djelomično također odobren za obrtna sredstva) isti nisu uredno podmirivan te je ZABA ustupila potraživanje društvu Pevex d.o.o.

- dokaz: - uvid u sporazum o uređenju međusobnih odnosa, St-2188/2021-68-1
Prilog, prileži spisu

Da obveze po navedenim kreditima nisu uredno podmirivane proizlazi i iz izvješća Revizora koje je načinjeno za potrebe postupka predstečajne nagodbe i u kojem izvješću se na str.13. (str.26.pdf-a) navodi kako na dan 31.05.2015. g. postoje nepodmirene obveze po svim kreditima.

Dugoročne obveze iskazuju se na dan 31.05.2015 godine, u ukupnom iznosu od 10.300.046 kuna, a odnose se na dugoročne kredite:

- Raiffeisen bank Austria, po Ugovoru o kreditu broj: 10538500004., od 08.04.2010. godine, za negativan saldo po žiro računu, na iznos od 800.000,00 kuna, uz kamatnu stopu od 8,00% godišnje. Dug po ovom kreditu, na dan 31.05.2015. godine, iznosio je 160.066 kuna.

- Zagrebačke banke d.d. Zagreb, po Ugovoru o kreditu broj: 3222661831. od 28.02.2011. godine, na iznos od 150.000 EURO-a, uz kamatnu stopu od 7,30% godišnje. Dug po ovom kreditu, na dan 31.05.2015. godine, iznosio je 991.879 kuna.

- Zagrebačke banke d.d. Zagreb, po Ugovoru o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom, broj: 3226727612, od 01.03.2012. godine, na iznos od 842.246,00 EURO-a, 3MJEURIBOR + 6,50%. Dug po ovom kreditu, na dan 31.05.2015. godine, iznosio je 4.679.195 kuna.

Iz navedenog jasno proizlazi kako društvo dulji vremenski period nije moglo podmirivati obveze prema bankama, a što svakako upućuje na zaključak kako je isto bilo u krizi

- Dokaz: uvid u izvješće revizora koje prileži spisu, St-2188-2021-56-5

Nadalje, u istom izvješću se navodi kako društvo ima knjižene pozajmice i od drugih osoba.

U dugoročne obveze bilježe se i zajmovi prema trgovačkim društvima Prima d.o.o., u iznosu od 370.000 kuna, Daksedar d.o.o. u iznosu od 200.000 kuna, kao i dugoročna pozajmica Mihaele Bajser, u iznosu od 43.000 kuna..

No, ono što svakako ukazuje na to da se ovdje radi o pozajmicama kojima se nadomješta kapital je činjenica da je društvo zajmove prema osnivačima (Igoru Bajseru i sada pok. Ivi Bajseru) **knjižilo kao dugoročnu obvezu.** Da su u pitanju zajmovi dobavljača ili trećih osoba tada bi isti u poslovnim knjigama društva bili knjiženi u razredu 2. kao potraživanje dobavljača.

Društvo u dugoročne obveze knjiži i pozajmice člana društva i drugih fizičkih lica, koje su na dan 31.05.2015. godine, iznosile: Bajser Ivan: 2.226.081 kunu, Bajser Igor: 1.348.122 kune i Bajser Ana-Marija: 485.118 kuna.

Pretežiti dio ovih pozajmica datira iz ranijih obračunskih razdoblja

Dakle, gore navedeno nesporno ukazuje kako je društvo bilo u krizi odnosno da je društvo bilo potkapitalizirano budući da vlastiti kapital društva nije bio dostatan za njegovo poslovanje

III. Iz svega navedenog, nesporno proizlazi da je rješenje Naslovnog suda od dana 13.12.2024. godine u pobijanom dijelu doneseno bez valjanog obrazloženja, jer sud uopće nije utvrđivao da je društvo bilo u krizi.

IV.

Pobijano rješenje doneseno je uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, bez utvrđivanja relevantnog činjeničnog stanja.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, predlaže se da drugostupanjski sud uvaži ovu žalbu, ukine rješenje u pobijanom dijelu i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U Zagrebu, 30.12.2024.

Vjerovnik: